Proiectare logică

Curs 14

Instrumente software de implementare cu dispozitive logice programabile

Cristian Vancea

https://users.utcluj.ro/~vcristian/PL.html

Cuprins

- Instrumente software de implementare cu dispozitive logice programabile
 - Translatare
 - Verificare
 - Simulare
 - Programare
 - Procesul de proiectare cu instrumente software
- Dispozitive logice programabile de tip FPGA

Introducere

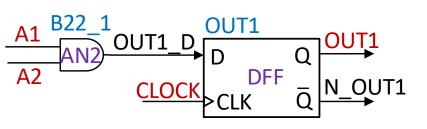
Dispozitive logice programabile = colecție de celule logice de bază plasate întro rețea de interconectare => nevoie de translatare (compilare/conversie) de la schema proiectului la implementare cu celule.

Instrumentele software realizează următoarele funcții:

- translatare conversie de la schemă logică la funcțiile realizabile de celule;
- verificare se verifică gradul de corectitudine obținut după translatare.

Suportul pentru aceste funcționalități are la bază reprezentarea proiectului sub formă de listă de conexiuni și unități utilizate – *netlist* (format text).

Ex: Schema Fișier *netlist*

NETSTART

B22_1 AN2 I(A1, A2) O(OUT1_D)

OUT1 DFF I(OUT1_D, CLOCK) O(OUT1, N_OUT1)

NETEND

NETIN A1, A2, CLOCK

NETOUT OUT1

Translatare

Acțiuni întreprinse în cadrul procesului de translatare:

- Se verifică dacă numărul pinilor și al celulelor din dispozitiv este suficient pentru necesitățile proiectului.
- Se grupează componentele cu număr de intrări/ieșiri egal cu cel al celulelor de bază. Pentru celelalte componentele cu număr mare de terminale se alocă mai multe celule/componentă.
- Se urmează un set de reguli de conversie și o strategie de optimizare a conversiei.

Etapele procesului de translatare:

- 1. maparea tehnologică;
- 2. plasarea;
- 3. rutarea.

Translatare: Maparea tehnologică

- Reprezintă conversia componentelor logice ale proiectului în componente implementabile cu celulele dispozitivului logic programabil.
- Conversia se realizează concomitent cu optimizarea netlist-ei care constă în acțiuni pe mai multe direcții:
 - Se utilizează metode clasice de minimizare cu Diagrame Karnaugh, algoritmul Quinne McCluskey și teoremele algebrei booleene;
 - Se elimină componentele care nu sunt necesare (ex: un registru/numărător poate fi redus la numărul minim de biți utilizați/necesari în proiect);
 - Se elimină redundanța prin comasarea componentelor cu funcții identice.

Translatare: Plasarea

- Reprezintă procesul găsire a unei soluții de amplasare fizică a componentelor logice rezultate din maparea tehnologică în celulele logice de bază.
 - Pentru îmbunătățirea timpilor de propagare a semnalelor în dispozitiv se urmărește amplasarea componentelor adiacente (ieșirile unei componente sunt intrările celeilalte) în celule vecine.
 - Se are în vedere găsirea unei soluții de amplasare care să permită conectarea tuturor celulelor implicate în proiect folosind rețeaua de interconectare disponibilă.

Translatare: Rutarea

- Reprezintă procesul de interconectare a celulelor alocate proiectului după plasare.
 - Se analizează conexiunile ce apar în netlist și celulele alocate în pasul de plasare și se alocă treptat liniile de interconectare disponibile. Dacă o linie are la un capăt un semnal de ieșire și la celălalt capăt unul de intrare se marchează ca linie ocupată.
 - Dacă la un moment dat apare *congestia* (nu mai sunt linii disponibile) se reia atât amplasarea cât și rutarea -> procesul se numește re-rutare.

• Probleme de temporizare:

- **Definiție**: căile critice sunt conexiuni ce trebuie favorizate în ceea ce privește timpul de propagare a semnalului prin ele (ex: semnalul de tact folosește căi critice ca să ajungă deodată la bistabilele registrelor și numărătoarelor).
- În dispozitivele logice programabile există un număr limitat de celule dedicate cu acces la linii de interconectare de mare viteză.
- Plasarea şi rutarea încep întotdeauna cu celulele de pe căile critice.
- Căile critice impun constrângeri de plasare și rutare și îngreunează găsirea unei soluții adecvate => se recomandă reducerea pe cât posibil a căilor critice.
- **Rezultatul**: un fișier care conține poziția celulelor alocate proiectului și interconexiunile între celule.

Verificare

- Se realizează de către programe specializate în timpul translatării și/sau în procesele de simulare.
- Se analizează informația din *netlist* și proprietățile proiectului final rezultat.
- Exemple de verificări:
 - Se verifică numărul de intrări la care se conectează fiecare ieșire a unei celule; dacă numărul e prea mare dăunează d.p.d.v. electric. Soluție: se clonează celula cu mai multe celule identice, iar pe ieșirile lor se redistribuie în mod egal setul inițial de destinații.
 - Se elimină intrările lăsate neconectate pentru a evita zgomotele electrice.
 - Se identifică dacă sunt ieșiri conectate direct fără a utiliza buffer-e 3state și se semnalează.

Simulare

- Se verifică funcționalitatea proiectului la nivel logic și performanțele temporale.
- Metodologia de lucru:
 - Se creează un model logic al circuitului, se aplică un set de valori pe intrări (stimuli) și se analizează corectitudinea valorilor obținute pe ieșiri.
 - Pe parcursul simulării se poate analiza propagarea semnalelor prin elementele interne ale circuitului.
- Tipuri de simulare:
 - funcțională;
 - temporală digitală;
 - a defectelor.

Simulare

Simularea funcțională

- Se modelează funcționalitatea celulelor logice utilizate, se aplică stimuli și se generează setul de ieșiri rezultat.
- Modelul este simplu și generează rapid rezultatele avantaj.
- Modelul nu oferă informații de temporizare dezavantaj.

Simularea temporală digitală

- La modelul celulelor utilizate se adaugă *blocuri de întârziere* pe toate ieșirile, care modelează întârzierea acumulată având în vedere 3 factori:
 - întârzierea introdusă de celulă la tranziția ieșirii din 1 în 0 sau din 0 în 1;
 - întârzierea introdusă de firele care conectează ieșirea cu alte intrări;
 - întârzierea datorată impedanței acumulate de la intrările comandate de ieșire.
- Detaliile despre întârzieri sunt cunoscute abia după plasare și rutare când se vor ști celulele și conexiunile utilizate. Întârzierile se adaugă la descrierea din fișierul *netlist*. Actualizarea *netlist* în acest sens se numește back annotation și are loc după fiecare iterație de plasare și rutare.
- Modelul este complex și oferă informații precise de temporizare avantaj.

Simulare

Simularea defectelor

- Sunt utilizate tehnici speciale prin care se verifică fiecare aspect al proiectului conform standardelor industriale.
- Se aplică stimuli și se simulează defecte artificiale în timp ce se urmărește comportamentul circuitului comparând valorile de pe ieșirile sale cu cele așteptate în lipsa defectelor.
- Ex: simularea fundamentală = proces prin care în timp ce se aplică stimuli pe intrări, ieșirile unor celule sunt menținute forțat pe 0 sau 1 și se analizează efectul asupra rezultatelor.
- Simularea defectelor necesită rulări multiple fiind o mare consumatoare de timp.
- La final se obține un *scor* numit grad de defectare.

Simulare

Evaluarea semnalelor în timpul simulării

- Simulatorul are la bază o bibliotecă de funcții care evaluează intrările și
 ieșirile după un set extins de valori, ceea ce conferă o estimare mai precisă a
 comportamentului circuitului la nivel funcțional.
- În timpul simulării un semnal poate avea mai multe valori. Ex: 0 (logic), 1 (logic), X (nedeterminat), Z (înaltă impedanță la 3-state), U (neinițializat).
- Evaluarea ieșirii din tabelul de adevăr al unei porți logice se realizează pentru toate combinațiile posibile pe intrări cu sau fără întârziere.
- Ex: Poarta ŞI are următorul tabel de adevăr cu 25 valori și 2 modele de simulare:
 - a) Modelul logic
 b → a·b
 b) Modelul cu întârziere adăugată
 a → a·b → Δ
 bloc de întârziere →

ŞI	0	1 0 1 X X U	X	Z	U
0	0	0	0	0	0
1	0	1	X	X	U
X	0	X	X	X	U
Z	0	X	X	X	U
U	0	U	U	U	U

Simulare

Modelarea

- a) Pentru o evaluare eficientă în simulare se utilizează modele comportamentale (behavioural language models) care facilitează descrierea comportamentală periferică (pe intrări/ieșiri) a circuitului testat.
- Se modelează ieșirile corecte pentru un set de stimuli de intrare.
- Se utilizează o descriere generică, fără detalii de implementare => portabilitate.
- Evaluarea este rapidă => se pretează la arhitecturi complexe.
- Ex: Descrierea unui bistabil D flip-flop în limbajul VHDL

```
verificare front ascendent
```

```
process(CLK)
begin
  if rising_edge(CLK) then
   Q <= D;
  end if;
end process;</pre>
```

Obs: Nu apare nicio referire la vreun tip de circuit sau poartă logică.

Simulare

Modelarea

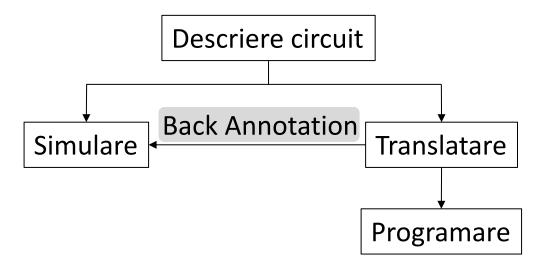
- b) Se poate modela comportamentul circuitului prin definirea elementelor sale constituente.
- Ex: Bistabilul D flip-flop se poate descrie cu porți ŞI-NU cu reacție inversă.
- Oferă o vedere completă a tuturor operațiilor ce au loc în cadrul modelului.
- Permite o evaluare completă a gradului de defecte.
- Evaluarea este lentă => se pretează la arhitecturi simple.

Obs: Simulatorul vine cu biblioteci care încapsulează atât modele de simulare pentru un set larg de componente uzuale (porți logice, bistabile, seturi de intrări/ieșiri generice, etc.) cât și alte funcții adiționale utile (ex: funcții de aplicare a stimulilor, de evaluare a ieșirilor). Timpii de întârziere predefiniți se pot ajusta.

Programare

- Fișierul obținut după rutare este convertit în format binar de configurare a celulelor și memoriilor alocate proiectului în interiorul dispozitivului logic programabil.
- Etape ale procesului de programare:
 - 1. Inițializare:
 - Se aplică alimentarea, se activează modul de programare a dispozitivului.
 - 2. Ștergere memorie de configurare.
 - 3. Încărcare date de configurare:
 - Datele de configurare specifică celulele interne utilizate, funcțiile pe care le implementează și legăturile dintre ele;
 - În funcție de tipul de dispozitiv utilizat fișierul de configurare poate avea dimensiuni diferite (50KB - 4GB);
 - Unele dispozitive au posibilitatea de decriptare şi acceptă date de configurare criptate.
 - 4. Pornire (start-up)
 - Se verifică dacă datele de configurare sunt corecte.
 - Se dezactivează modul de programare.
 - Se activează intrările/ieșirile dispozitivului, bistabilele și memoriile. 15

Procesul de proiectare cu instrumente software

- 1. Se descrie circuitul prin schemă sau limbaj de descriere hardware => fișierul *netlist*.
- 2. Se verifică funcționalitatea printr-o simulare funcțională pe baza fișierului *netlist*.
- 3. Se realizează translatarea. Se extrag întârzierile și se adaugă la *netlist* (back annotation).
- 4. Se realizează simularea temporală digitală. Dacă se satisfac toate condițiile de funcționare se poate programa circuitul în dispozitiv, altfel se fac ajustările necesare și se reia translatarea și simularea.

 16

Avantaje

- Dimensiuni reduse.
- Consum redus de putere.
- Creșterea vitezei, accelerare, scalabilitate, paralelizare.
- Timp redus de (re)configurare.
- Dezvoltarea de arhitecturi eterogene hardware/software.

Familia Xilinx 4000

- Celula logică de bază Configurable Logic Block (CLB): 3
 generatoare de funcții logice combinaționale, 2 bistabile D
 flip-flop (pot fi latch), căi de multiplexare și conectare locală.
- Căile de interconectare sunt amplasate într-o matrice cu puncte de conexiuni programabile (Programmable Interconnection Point(s) - PIP).
- Programarea conexiunilor se realizează prin memorii de interconectare SRAM în care fiecare bit este asociat unui PIP.
- Blocurile de intrare/ieșire (IOB) sunt interconectate într- un inel în jurul matricei de CLB.

Matrice de interconectare PIP-

Familia Xilinx Spartan

- Apar mai multe variante de FPGA-uri: Spartan-II, Spartan-IIE, Spartan-3, Spartan-3A, Spartan-3E, Spartan-6.
- Porți logice: 40 000 1 400 000.
- Viteză: 80 450 MHz.
- Conexiune: PCI.
- În CLB funcția logică se realizează cu tabelă de adevăr / Look-Up Table (LUT) implementată în RAM.
- Conține blocuri RAM dedicate pentru stocare date în memorie.
- Conține circuite de configurare a semnalelor de tact sub formă de unități DCM (Digital Clock Management).

Familia Xilinx Virtex

- Mai multe variante: Virtex 2, Virtex E, Virtex II, Virtex II Pro, Virtex 4, 5, 6, 7.
- Conţine module de transfer de date de mare viteză de tip Multi Gigabit Transceiver (MGT) cu viteze de 3 sau 6 Gb/s.
- Înglobează un procesor IBM Power PC pe lângă logica programabilă.

Virtex 7

- Arhitectura programabilă este organizată pe unități de bază numite slice-uri care conțin:
 - 4 unități LUT cu 6 intrări care se pot folosi cu rol de RAM de 64 biți sau registre de deplasare pe 32 biți;
 - 8 bistabile;Digital Signal Processing
 - Slice-urile speciale de tip DSP conțin o unitate de multiplicare pentru operanzi pe 25x18 biți, un sumator și un acumulator pe 48 biți.
- Sunt integrate blocuri dedicate RAM de dimensiune 36Kb, MGT cu viteză de transfer până la 28 Gb/s și 2 convertoare analog-digital (AD) pe 12 biți.
- Prezintă unități de monitorizare a curentului și temperaturii interne.

Comparații între familii mai recente de dispozitive FPGA marca Xilinx

	Spartan-6	Artix-7	Kintex-7	Virtex-7	Virtex UltraScale
	4.47.440	045000	477.760	1 05 4 5 6 0	
Celule logice	147 443	215 360	477 760	1 954 560	4 407 480
BlockRAM	4.8Mb	13Mb	34Mb	68Mb	115Mb
Slice-uri DSP	180	740	1 920	3 600	2 880
DSP performance	140GMACs	930GMACs	2 845GMACs	5 335GMACs	4 268GMACs
Număr MGT	8	16	32	96	104
Viteză MGT	3.2Gb/s	6.6Gb/s	12.5Gb/s	28.05Gb/s	32.75Gb/s
Capacitate transfer	50Gb/s	211Gb/s	800Gb/s	2 784Gb/s	5 101Gb/s
MGT (full duplex)					
Interfață memorie	800Mb/s	1 066Mb/s	1 866Mb/s	1 866Mb/s	2 400Mb/s
(DDR3)	8001010/3				
PCI Express	x1 Gen1	x4 Gen2	x8 Gen2	x8 Gen3	x8 Gen3
Pini I/O	576	500	500	1 200	1 456
Tensiune I/O	1.2-3.3V	1.2-3.3V	1.2-3.3V	1.2-3.3V	1.0-3.3V

GMACs – Giga Multiply-Accumulate Operations per second ⇔ 109 sume de produse / s

Sisteme de procesare eterogene

- Integrează programabilitatea unui procesor cu programabilitatea unui FPGA.
- Se poate folosi accelerarea hardware alături de funcționalități specifice unui procesor.
- Există 2 direcții de dezvoltare:
 - System on Chip (SoC)
 - Integrează programarea pe procesor cu logica programabilă (FPGA).
 - Familia Zynq de la Xilinx integrează procesoare model ARM în structuri de tip FPGA de diverse modele. Comunicarea se realizează prin canale directe folosind protocoale specifice.
 - Adaptive Compute Acceleration Platform (ACAP) / adaptive SoC
 - Combină programarea pe procesor cu elemente de calcul vectorial (specific DSP, GPU) și logică programabilă (FPGA) într-un singur chip care poate fi folosit pentru o gamă largă de aplicații industriale.
 - Legătura între elementele componente se realizează printr-un nod de comunicare de mare viteză integrat în chip.